

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brž pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 $\frac{1}{2}$ kr. na mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vracajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Gospodskih ulicah št. 12. — Upravnštvo naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

„Kdo seje prepri?“

III.

Kdor mirno in hladnokrvno presoja dogodek poslednjih let, preveril se je izvestno korenito, da so klerikalci v političkem življenju osvetljivi kakor Korzikanci, brezozirni à la Machiavelli, vedno pa verni učenci svojega mojstra Ignacija Lojole. Namen posvečuje sredstva. To nemoralno, upravkruto načelo jim je zvezda vodnica v javnem življenji, zato pri vsem njih javnem delovanju ni več etične podlage.

Videli smo, kako bi radi našo stranko pometali v isti koči z nemškimi liberalci, kako bi radi dokazali, da je naša stranka meso nemško-liberalnega mesa. Pojasnili smo, da so vsi ti klerikalni napori le klevetanja in obrekovanja. Ker se jim ta poskus ni posrečil, šli so še dalje. Začeli so dosledno trditi, da je narodna napredna stranka nasprotna duhovščini, katero v jedno mer napada, da smo načelniki nasprotniki veri in sploh krščanskemu življenju.

Večkrat smo že imeli priliko konstatovati, da so vsa ta sumničenja le plod skrajne neresnice in zvijače. Duhovščine slovenske v njeni celoti nikdar napadali nesamo in je ne bodo, ker bolje poznamo in bolje ocenjamo njene zasluge, nego novopečeni kapelančki, ki so se jedva izvalili, a že hote imeti prvo besedo povsod in v vsem. Tudi smo že često naglašali, da je v tem prepisu izvzeta duhovščina na Štajerskem, Koroškem in Primorskem, s katero nemamo nobenih nasprotstev, da je izvzetih tudi več častivrednih duhovnikov na Kranjskem, da je torej naš odpor, naš boj naperjen le proti oni hujskajoči kliki, sestavljeni iz par vročekrvnih kapelanov in drugih slavoblepnežev, ki bi se na politički lestvici radi kvišku popeli, da bi namesto mučnega dušnega pastirevta imeli prijetno življenje in primeren upliv v javnosti. To klico smo pa res često napadali in jo bodo še, ker frivolno igra z naroda blaginjo in bodočnostjo in ker jo vodi le gola sebičnost.

Očitanje, da mi napadamo duhovščino, je torej neosnovano, zlobno in pravo jezuitско sredstvo, kakor tudi obrekovanje, da mi rujemo proti veri. Klerikalni nasprotniki nam bi pri najboljši volji ne

mogli dokazati, kdaj, kje in kako bi mi bili pisali proti veri in cerkvenim obredom. Mi bi klerikalni dnevnik pozvali, da v tem oziru navede gotova fakta, a ker znamo, da imajo gospodje pravo nosorogovo kožo in so tacemu pozivu nasproti neobčutni, tega ne bodo storili. Bilo bi sploh neuspešno in brez praktične vrednosti. Naši pristaši in somišljeniki so dobro poučeni o vsem. Klerikalni dnevnik je že davno izgubil vso verodostojnost in zaupanje. Naj torej še tako rogorobi, zavija in obrekuje, naši ljudje vedo, pri tem da so in se k večjemu pomilovaje smeje, češ: zopet brumna neresnica, zopet mastno obrekovanje. Klerikalnega dnevnika pristašev pa mi nečemo preobračati, kajti, kaj mežnarji in trcjalke misijo o nas, to nas toliko briga, kolikor — žabja volna, in če se „device“, pripadajoče v znameniti „Skarnitzelverein“, še toli križajo, to ne more motiti naše hladnokrvnosti.

V predstoječih vrstah pokazali smo čitateljem, kako bi nas klerikalci z neosnovanim podlim obrekovanjem radi očrnili. Treba osvetliti njih postopanje še v drugem pogledu. Pisec člankov „Kdo seje prepri?“ toži, da je mej drugim glavni uzrok boja odurnost in surovost v obliku. Človek bi po tej tožbi pričakoval, da bude klerikalni članek v obliku fin, da bude dajal vsako besedo na tehtnico. A nič tega! Tako v drugem članku dolovno piše:

„Napredek“ je njih prva bomba proti zadnjaškim konservativcem. „Napredek“ nosijo na svoji zastavi skoraj že 20 let, na debelo in drobno prodajejo svojo naprednjaško omiku, kakor Čič svoj ocet. In kaj je vsa njihova omika s častnimi izjemami nekaterih oseb, ki pa od strani opazujejo boj? Napuh in naduta prevzetnost sta prvi znak kulturonošcev in omikancev, prava gorjanska neotesanost in skrajna netaktnost so lastnosti onih, ki bi nas radi učili „napredka in omike“. In povejte nam enkrat jasno in odkrito, kak napredek in omiku si misliti? Dosej pri vas nesmo zapazili drugačega napredka na slovstvenem polju v zadnjem času, kakor da „napeve svojih pesmi pogostoma izmenjate in delate transkripcije tujih napevov s sposobnostjo muzikalnega diletanta“. In bistvo omike vaše

je ono prevzetno mišljenje, da je vera potrebna k večjemu še kakemu pastirju v Subi Krajini.“

In človek, ki tako pisari, ima še drzno čelo, da toži o odurnosti in surovosti v obliku. Pod našo dostojnostjo bi bilo, spuščati se s takim čudnim svetnikom v prepri, ker ga njegov slog razodeva. Takšni ljudje naj bi pač o omiki ne govorili, najmanje pa skušali presojeti omiko družib, ker se jim na prvi pogled vidi, da se jim je omika v širokem ovinku ognila.

Družba sv. Cirila in Metoda VI. redna velika skupščina

v Kamniku dn. 23. julija 1891.

(Dalje.)

Če pa imamo zdaj v duhu pred očmi vse to mlado krdele voč kot 500 otrok, sme vodstvo danes pač po pravici vprašati: Je li to vredno truda i znoja slovenskih rodoljubov? (Da!) Ali bi bilo prav v interesu slovenske stvari, da nimamo teh zavodov? (Gotovo ne!) Mislimo, da največji slovenski pesimist mora pred to čredo obstati ter reči: Da, otroci moji, vi ne smete biti svoji slovenski materi zgubljeni! — (Splošno odobravanje.) Da, na ta mladi naraščaj je naša družba ponosna; tu, glejte, slavna gospôda, je pravi pravcati slovenski misijon, ker tu gre za našo deco, ki jo vabijo drugam ne iz krščanske ljubezni — kakor mi v svoje zavode — nego iz sebičnosti, žečeč iz njih splesti nam bič, ki bi v bodočnosti šibal narodno mater; tu, gospôda, gre za versko-narodno stvar, čije vzvišeni čut se mora zasaditi že v nežna, sprejemljiva srčica . . . Tu imate torej — poslužiti se smem doslovnih besed Tržaškega poročila — dragi rodoljubi, radodarni Slovenci in Slovenke, obresti za vašo denarno podporo, katero pokladate na narodni žrtvenik, in vse to v korist slovenski mladini, katera bi brez vas bila gotovo izgubljena. (Živahnodobravanje!) Qui potest capere, capiat! — Umeva naj, kdor more in ima še dobro voljo.

B) Govoreč o družbinih zavodih, ne smemo zamolčati uprav krščanske trudoljubivosti našega

LISTEK.

Igrača.

(Novela E. Krasilnikove, prevel Vojskar.)

(Dalje.)

— Zdravstvujte . . . Dovolite, da vaju seznamim! moja teta — gosp. Čuvašev, dejala je Olga Sergejevna, odzdravlja svojemu gostu.

Peter Kirilovič je ponovil poklon. Marija Ivanovna podala mu je svojo suhotno roko, dejala „me zelo veseli,“ a takoj odšla iz sobe, pustivši bratranko in Čuvaševa sama.

— Sedite, dejala je Olga Sergejevna svojemu gostu in sela sama na divan. Čuvaševu se je zdelo, da je bila pri vstopu nekoliko v zadregi, a sedaj se je popolnoma umirila in celo lehek, poreden usmeh je bil na njenih ustnicah.

Čuvašev je sedel.

„Da bi se vsaj sedaj ne raztrgal!“ pomisli je nehoté prestrašen.

Glede na poučevanje Vaše sorodnice Vam morem povedati dobre novice: bila sem pri njej in dogovorila sva se — pojutrišnjem je prva ura, na-

daljevala je Olga Sergejevna. — Sedaj, ako se neste premislili, mi morete povedati ono, česar neste hoteli včeraj.

— Še sedaj mi bode težko, izpregovoril je Čuvašev.

— Kaj pa je tako strašnega? Vi me plašite . . . ali naj Vam pomagam? Je li poučevanje? uprašala je smeje se Olga Sergejevna.

— Da.

— Godbe?

— Ne, angleškega jezika.

— A! Sedaj že vemo nekaj, smejava se je Olga dalje. — Sedaj je prašanje: komu?

— Ah, Olga Sergejevna, baš v tem so pa težave, vzduhnil je obupno Čuvašev.

Njegova sobesednica pogledala ga je nekoliko presenečeno.

— Morda pa Vam samim? prašala je ona.

— Uganili ste, pritrdil je brez nade Čuvašev.

Olga Sergejevna je zarudela in molčala. Čuvašev se je tako prestrašil tega molčanja, da se mu je jezik razvozljal.

Začel je dokazovati, da je sedaj zelo pozabil angleški jezik, dasi ga je prej dobro znał, a da bi se ga zopet rad naučil, tako radi sebe, kakor radi

službe (to je Čuvašev uppel radi boljšega dokaza), toda lažno samoljubje mu ni dopuščalo, da bi najel učitelja. Zelo se je razveselil, da bude mogel imeti tako poučevanje, da nikdo ne bude vedel zanj; kar se tiče pogojev, bil je Peter Kirilovič soglasen že naprej z vsem, kar bi mogla zahtevati njegova prekrasna učiteljica: obečal je hoditi k njej v šolo one dni in ure, katere sama določi. Čuvaševa je mučilo molčanje Olge Sergejevne in zamišljen pogled, s katerim ga je poslušala.

„Za Boga, da bi vsaj šlo!“ mislil je Peter Kirilovič pozabivši, da je tu brezuspešno prosič božje pomoči.

— Da, seveda . . . vi ste samo pozabili in v nekoliko praktičnih urah ponovite vse, kar Vam je treba, — pomagam Vam lahko, dejala je nepričakovano Olga Sergejevna, ko je bil Čuvašev že popolnoma osvedočen, da bude odklonila prošnjo njegovo.

Besede Olge Sergejevne razviale so ga tako, da je skoro poskočil raz stol.

— Ko bi vedeli, kako sem Vam hvaležen! rekel je Čuvašev popolnoma iskreno.

O podrobnejših sta se dogovorila hitro. Čuvaševu je bilo žel, da Olga Sergejevna ni hotels vzeti več nego dva rubla za uro. (Dalje prih.)

narodnega ženstva (živelot), ki se je zbral v posebnih podružnicah v Trstu, Gorici, Ilirske Bištici in nedavno tudi v Ljubljani in plemenito podpira družbine smotre. Podružnici v Gorici in Trstu sta kot narodni ognjišči, okrog katerih se zbira osirotela mladež. Kakor gospodinja, kakor mati svoji deci ureže kruha ter jo teší, tako dela to zlatá vredno ženstvo ob obalih jadranskega morja. Častita imena teh stražark ob zahodnji meji čitate itak pri slavnih načelnih imenovanih podružnic. Pri vseh prej omenjenih slavnostih — nekatere besede in božičnice so zasnovale uprav ženske podružnice — pri katerih so bile oveseljene po lepem napredku družbinih šolarjev, razveselile so tudi one nežno mladež z lepimi in koristnimi darili. Tako so v Gorici razdelile čez 300 kosov razne obleke; jednako i v Trstu oblačil ter jestvin. Ko vodstvo beleži take čine, je tega mnenja: Če dame slovenske! le stopite mej otročice, darujte jim po svojih razmerah... pridobile boste s tem cerkvi, narodu in državi ne le otrok, nego i njih rodbine — a ve si boste splele tudi nevenljivo krono, katero obeta sv. vera, in On, ki je rekel: „Pustite otročice k meni priti“, Vas bo s svojo božjo roko blagoslovil, da boste presrečne že tu v krogu svojih rodbin.

Primorskim ženam zveste vrstnice kot izvan podružnice stoeče so šmartinske in litiske Slovenke. Vodstvu manjka besed, s katerimi bi jih moglo dobrojno zabavaliti. Poleg tega, da so dvakratne pokroviteljice, poslale so že tolikrat darov v novcih in knjigah, da jim ga ni para v celi domovini. Njih č. imena naj se v vedni spomin ohranijo v družbini kroniki. So pa gospe in gospice: Tereza Svetec, Ljudmila Ro blek, Milivoja Vončina, Marija in Alojzija ter Ljudmila Koblar, Marija Zore, Minka Vrančič, Roza Robavs, Franja Grilec, Franja Verderber, Minka Demšar, Pavla Rus, Helena Bevek, Josipa Bartelj, Nežika Lenček, Alojzija Porenta, Marija Repina, Antonija Mandelj. — Vodstvo se čuti srečno, da more označiti slovenskemu svetu, da so uprav družbenice sv. Cirila in Metoda v Litiji poleg svojih primorskih sestrar drugemu ženstvu pokazale pot, kako se z materialno podporo pridobivajo srca slovenska. (Naudušeni slava-klici.)

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 4. avgusta.

Dr. Edvard Grégr

odlični vodja mladočeške stranke poročal je v nedeljo svojim volilcem o svojem in mladočeške stranke delovanju v državnem zboru. Shod je bil jako mnogobrojno obiskan in poročilo Gregrovo vsprejeto z velikim naudušenjem. Gregr kritikoval je sedanji politički položaj, dokazuječ, da je prejšnja staročeška politika kriva, da Mladočešči niso dosegli zaželenih uspehov, zakaj Staročešči popuščali so prave narodne politike podlagu, češko državno pravo ter se mu celo odpovedali. To je Mladočeščom mnogo škodilo, a vztrajno in odločno postopanje pridobilo jim je celo nasprotnikov spoštovanje. Naglašal je nadalje, da Mladočešči niso pobirali drobtinic in da se vračajo zato s praznimi rokami isto tako, kakor druge stranke, ki so vse ravno tako nezadovoljne kakor Mladočešči. Vsega tega kriva je pa le sedanja ustava, ki daje vladu vso moč in vso oblast, a dela parlamentarno delovanje povsem brezuspešno. Zato je mora koncentrovati vsa delavnost mladočeških poslancev na to, da se izpremeni ustava v federalistiškem zmislu. Tudi o pasivni opoziciji, katero naglašajo mnogi, govoril je Gregr, rekše, da bodo naroda češkega poslanci gotovo prej ali slej primorani stopiti zopet v pasivno opozicijo, da je pa to skrajno sredstvo, katerega ni smeti porabiti prezgodaj. — Tudi mladočeškega kluba takško osvetil je govornik in poudarjal, da utegne priti moment, ko bode vse zavisno od naroda češkega, da bode pa ta le tedaj pripravljen žrtvovati kraj, aki bode imel svojo na državnem pravu osnovano samostojnost in neodvisnost.

Dr. Rieger

se je zopet oglasil, a le kot privatna osoba. Z ozirom na židovsko-nemška ščuvanja, katerim je svrha, zaprečiti, če mogoče, da običe cesar deželno razstavo češko, izjavil je dr. Rieger, da po njegovi sodbi nikakor ni dvojiti o prihodu cesarjevem, ker je cesarjev brat sam to obljudil in ker ni prav nobenega razloga, da bi presvetli cesar ne ustregel iskreni želji zvestega svojega naroda. V Prago pričakujejo cesarja sredi septembra meseca.

Graf Szapary

je v velikih škripicah, kajti upornost skrajne levice rase takorekoč od dne do dné. Za tork sklical je liberalne stranke klub v sejo ter bode stavlji končne svoje predloge, kako bi bilo priti v okom

opozicije strastnemu nasprotovanju proti upravnemu preosnovi ter udušiti obstrukcijo. Vladna stranka ni povsem zadovoljna z ravnanjem grofa Szaparyja in zategadelj bode seja bržkone precej burna. Danes bode seja imunitetnega odseka, kateremu bode razsojati zaradi afere Ugron-Uzelac. Na vsak način razjasnil se bode te dni položaj in grof Szapary se bode lahko osvedočil, je li njemu i njegovemu ministerstvu še ostati ali ne.

Nemška konkurenčija v Bosni.

Z ozirom na to, da bode v kratkem stopila v veljavo novosklenjena trgovinska pogodba z Nemčijo, katera je nemškim industrijsalcem jako ugodna, je morda umestno povedati nekoliko besedi o nemški trgovini v Bosni. Odkar je Bosna prišla v avstrijsko oblast, silijo Nemci tja in preplavljajo deželo s svojimi izdelki na veliko škodo avstrijske obrtnosti. Uradno izvestje nemškega trgovinskega ministerstva javlja, da se je l. 1889 iz Nemčije v Bosno poslalo samo kovin za več nego 100.000 mark, a drugih obrtnih izdelkov še mnogo več. Vzlic temu podpira naša vladna trgovinska politika nemške obrtnike na vse moči in to na očitno škodo naših avstrijskih rokodelcev in tovarnarjev samo zato, da bodo mogli Madjari svoje pridelke prodati na Nemško.

Vnanje države.

„Novoje Vremja“

odlični ruski časopis naglaša z zadoščenjem, da zmatrajo srbski časopisi zbljanje Rusije in Francije za jako dobro znamenje, katero osigura evropski mir in obeča narodom slovanskim lepšo bodočnost, a obžaluje, da se veselim tem izrazom niso pri-družili Poljaki, obratno, da so se odpovedali celo solidarnosti z narodi slovanskimi, samo da bi jim ne bilo treba priti v bližjo, prijaznejšo dotiko z Rusijo. Poljakom to izvestno ne bode v korist, kajti ločili se bodo od drugih Slovanov in postali podlo in prezirano orodje Nemcev in Madjarov, pohlepnih zemlje slovanske, in to na lastno svojo škodo.

Odlikan veleposlanik.

Ruski car podelil je francoskemu veleposlaniku Laboulaye-u veliki križec reda Aleksandra-Nevskega v priznanje velikih zaslug, katere si je stekel francoske republike zastopnik za rusko-francosko pri-jateljstvo.

V Cherbourgu,

znameniti luki francoski, vrše se velike slavnosti na čast tja priplužim ladijam russkim, grškim in ameriškim. Dne 2. t. m. priredilo je županstvo na čast gostom russkim in grškim velik banket v mestni hiši. Udeleženci banketa nosili so poveljnika russkih ladij po dvorani, a prefekt Cherburgski napil je jedinstvu francosko-ruskemu.

Kardinal Lavigerie

odpotoval je nakrat iz Pariza, in sicer zategadelj, ker baje ni prav zdrav. Z druge strani se pa za-trjuje, da je alžirski nadškof odpotoval, ker ni našel one podpore, katere se je nadejal, niti mej duhovščino, katera mu ne opraviča njegovega posredovanja mej republičansko vlado in vaticanom, niti pri vladu, katera saharske oborožene minibe nič kaj prijazno ne gleda.

Švica

praznuje tako slovensko 600letnico svobode svoje in ustanovitve republike. Z vseh krajev male državice prihajajo poročila o veliki naudušenosti naroda in o krasnih slavnostih, katere se prirejajo. Udeležitev je baje ogromna, tujcev pa toliko, da ne dobé ni najoskromnejših prenočišč.

Bismarck

vsprejel je minule dni v Kissengenu deputacijo v Peterburgu živečih Nemcev, katera mu je izročila diplomato kot častni član nemškega društva, katerim je bil knez pred kratkim izvoljen. Bismarck poudarjal je v svojem nagovoru, da se je ves čas javnega svojega delovanja trudil, vzdržati dobre razmere mej Rusijo in Nemčijo in izrekel nado, da bode mej temu dvema državama, ki si nimata v čem nasprotovati, ostalo živo ono staro prijateljstvo, katero ju je vezala tako dolgo časa.

Židje v Ameriki.

V severno-ameriških državah ustanovili so ondu naseljeni židje društvo, kateremu je namen, pomagati russkim židom, da se tam naselé. Sedaj je pa državni tajnik tega društva delovanje ustavil, ker je protizakonito vabiti siromašne ljudi deželo.

Dopisi.

Iz Trsta 1. avgusta. [Izv. dop.] Redki so dopisi iz Trsta, a to le zato, ker Kranjce ne zanimajo razmere in stranke Primorske *) — Ako pa se hujška i zabavlja proti našim izvrstnim listom, kateri so v prvi vrsti za narod i vero, kakor je n. pr. „Edinost“, in jo tako nesramno napada „Slovenec“ v svoji notici pred tednom dnij „Duhovniki so vsega krivi“; — dá, dá, vsega so krivi oni sami, — ako napadajo miroljubnega dopis-

*) To pač ni res, le piše naj se nam in rade volje bodemo prijavljali dopise, kakor smo to storili tudi do zdaj in omenjali vsek važnejši dogodek na tako važni postojanki, kakor je baš Trst za Slovenstvo. Opomba uredn.

nika in list, — čemu to dobro, — se jim pa moramo po robu postaviti. — Akoravno ni bilo v „Edinosti“ nič zoper duhovčino pisano, kar se lahko vsakdo prepiča, vendar „Slovenčeva gospoda“ ne more kosti kar tako meni nič tebi nič pogolti, tiste trde, katero jim je bacil urednik „Edinosti“ — ker nikakor niso mogli popolnoma odgovoriti, samo zvijali so se, kakor martinčkov rep, če se odtrga. Bog daj, da bi bilo mnogo tako izvrstnih listov, kakor je „Edinost“! Sedaj pa ne vedo, kaj bi storili, ter zgrabijo vsako pičico, tolmačujoč si: „To je že smrtni greh.“ — Storili so tako in se opekle prav pošteno po nohtovih, ne vedo, kako bi olepšali sebe in vrgli plašč..... na druge, menet: „da Zweck vse Mittelne požegna;“ o saj jih bo — pa še preveč bo „žegna“ — samo malo potrpljenja!

Kakor znano, preneha tukaj v cerkvi sv. Justa slovenska propoved in slovansko petje, ali bi moral prenehati s 1. oktobrom po višjem ukazu — a storili se bodo še potrebni koraki — ker narodno ljudstvo je hudo razburjeno.

Sedaj v kratkem bodo razpisane občinske volitve v Pomjanu. — Lahoni seveda delajo na vse kriplje, a kakor dohajajo vesti, se lahko že naprej obrišejo pod nosom.

Sedaj že par dnij je pri nas nekoliko dežno — dež je bil močno potreben za okolico, a tudi da ohladi nekoliko neznosno vročino.

Toliko za danes — prihodnji več! J-a.

Iz Ormoža 4. avgusta [Izv. dop.] „Sloga“ se je po daljšem mirovanju zopet zglasila, imela je to nedeljo svoj občni zbor in je razpravljala svoje domače reči; pogledala je pa tudi v središče naše, v belo Ljubljano, in je tužnim srcem opazila, kako sta tam dve stranki nastali, ki se tako strastno napadata, gotovo v škodo narodnemu razvitu. Bil je torej soglasno v sprejet predlog, katerega je stavil g. dr. Geršak in ki se glasi: „Katoliško slovensko političko društvo. „Sloga“ jako obžaluje žalostni razpor mej Slovenci na sosednjem Kranjskem, iskreno želeč, da bi se napredna stranka in konservativna zopet zložili na tak način, kateri je za obstanek slovenskega naroda neobhodno potreben“.

Zborovala je tudi podružnica sv. Cirila in Metoda, ki si je izvolila za predsednika g. dr. Geršaka, za namestnika g. župnika J. Canjkora, za denarničarja g. A. Mikla in za zapisnikarja g. kapelana Mundu; treba bode to podružnico krepko podpirati in domačiti. — Na večer je imela čitalnica koncert, katerega se je društvo udeležilo. Dasiravno nam je vreme klubovalo, prikazali so se bili celo gostje iz Središča, katerih že leto dnij nismo pri takih prilikah tukaj videli; torej pa tudi prihodnji: „Svoji k svojim!“ Petje je bilo izvrstno in vsekdar živahn povaljeno, posebne zasluge pa si je pridobil g. Van da, ki se ni nobenega truda bal, da je le gospodinje pevkinje in gg. pevce dobro izvezbal; hyala mu!

Shod slovenskih in hrvatskih abiturientov.

Misel, da se slovenski dijaki, končavši svoje gimnazijalne studije, združijo še jedenkrat na razchod, je že stara. A še le v novejem času dala se je takim razhodnim veselicam neka širja podlaga, podlaga narodna, kajti vsak slovenski dijak je končno nadpolna sin slovenske domovine in vsak zaveden Slovenec zanima se za vse člane narodne rodbine, posebno pa za one, ki se pripravljajo stopej mej svet in zapustiti ožji krog domačega ognjišča ali ožje domovine ter se podati mej tuji svet, da se izobražujejo nadalje.

Slovenci žalibog še nemamo svojih visocih šol, kakor jih imajo srečnejši naši bratje Hrvatje, Čehi in Poljaki, naši sinovi morajo v tujini pridobivati si potrebnih ved. Zatorej je pa tem važneje, da baš pred odhodom pokažejo, da se čutijo zveste sinove slovenske domovine, verne Slovence in Slovane, ki taki hočajo ostati tudi pozneje v resnem delovanju življenja, navzlic mnogim mamljivim skušnjavam materialističnega vsakdanjega življenja.

Že lanska veselica slovenskih abiturientov, prva na taki širši podlagi, izvršila se je prav srečno in sijajno in letosna bila je povsem vredna naslednica, prekosila jo je v marsikaterem oziru, kar je povsem naravno. Vaak začetek je težek in vsaka dobra misel in stvar razvija se vedno bolj po skuš-

njah. Posebno važnost imel je letošnji shod, ker je udeležba z drugih slovenskih gimnazij bila tako lepa in se je udeležila tudi hrvatska gimnazijalna mladež. Bili so zastopniki vseh slovenskih gimnazij navzočni, spoznala se je slovenska mladina iz vseh razcepłjenih kosov domovine naše in pridružili so se ji bratje Hrvatje.

Shoda udeležili so se abiturienti s slovenskih gimnazij v Ljubljani, Trstu, Mariboru, Celovci, Gorici, Novem mestu, Celju in Beljaku in s hrvatskih gimnazij v Zagrebu, na Reki, v Karlovcu, Varaždinu in Gospicu.

Vsi prihitali so v naravno središče Slovenije v belo našo Ljubljano, ki je mlađe svoje sinove in hrvatske njih tovariše radostno pozdravila v svojem obzidju. Domoljubno prebivalstvo Ljubljansko pokazalo je v ponedeljek večer, koliko simpatij ima za vrlo našo mladino, domoljubni namen veselice, katero so priredili abiturienti na korist družbi sv. Cirila in Metoda, dosegel se je popolnom. Le redko kdaj videli smo toliko in tako fino in izbrano občinstvo v čitalniških prostorih kakor pretekli ponedeljek.

Že v jutro video se je neko živahno gibanje okoli čitalniških prostorov, kjer so se zbirali abiturienti in tudi po mestu, katero so si ogledali skupno. Ob polu 11. uri bila je slavostna seja v dvorani čitalniški. Predsednik odbora abiturientov, g. Ravnikar, pozdravil je navzočne, razvил namen shoda in izrekel zahvalo vsem, ki so ga podpirali, ter posebno pozdravil brate Hrvate. Potem se je prečital pozdrav lanskih abiturientov. Podpredsednik abiturientskega odbora, g. Strle, označil je namen družbe sv. Cirila in Metoda, katero podpirati je dolžnost vsakega Slovence. Abiturientje gg. Radič, Marn, Vidrič in Finžgar poudarjali so v svojih govorih ideje složnega delovanja mej sabo in zbrati svojimi, da bodo bodočnost slovenska lepša nego je bila prošlost. Sklenilo se je potem odpisati teleografske pozdrave: Pokrovitelju letosnjega shoda slovenskih in hrvatskih abiturientov g. dr. Iv. Tavčarju, prevzv. vladiki Strossmayerju in dr. A. Starčeviču, kar se je tudi izvršilo.

Ob jedni uri zbral se je v čitalničnem steklenem salonu k skupnemu obedu poleg vseh abiturientov tudi nekaj hrvatskih in slovenskih rodoljubov. Tako smo imeli čast opaziti drž. poslanca g. dr. Ferjančiča, g. prof. Rutarja, g. dr. Jenka, in Zagrebškega profesorja gosp. Marna, ki je z vso svoje obiteljo posetil abiturientsko srečanost. Prva napitnica, kojo je napis predsednik abit. veselice g. Ravnikar, veljala je pokrovitelju abiturientske veselice g. dr. Tavčarju. Druga prirejena je bila po predsedniku gosp. Strletu uzorni rodoljubkinji blagorodni gospe Murnikovi, koja si je stekle za abit. veselico jako veliko zaslug. Zatem vrstila se je napitnica za napitnico. Tako napis je hrv. abit. Boranić g. dr. Ferjančiču kot uzornjaku slovenskega rodoljuba, abit. Šubelj g. prof. Marnu, na kar sta se obadva z lepimi, globoko v srce segajočimi besedami zahvalila. Na to dvigne abit. Ravnikar časno na zdravje cele obitelji Marnove, na kar napije gospa Marnova celi zbrani hrvatski in slovenski mladeži. Zahvalil se je na tem abit. Altman. Dalje nazdravi abit. Vidrič g. profesorju Rutarju, na kar se on toplo zahvali. Naudušenost rasla je vedno višje. Operni pevec in urednik „Slov. Naroda“ gosp. Jos. Noll pozdravil je abituriente obžalujč, da mu ni bilo radi preoblega posla mogoče udeležiti se banketa in napis vsej zbrani mladeži. Odgovoril je hrvat g. Marn in svoje slovenske in hrvaške tovariše povabil izprazniti čase predgovorniku na zdravje. Na to govoril je abit. Miličić o pobratimstvu hrvatskega in slovenskega naroda in završil svoj govor z napitnico slovenski domovini. Abiturient Bosičić opisuje žalostne istrske razmere in prosi tu navzočnega drž. poslanca dr. Ferjančiča tudi v bodoče tako blagohotno se ozirati na istrske Hrvate, kakor je doslej storil. Abiturient Doričić naglaša posebno velike zasluge, koje si je stekel g. dr. Ferjančič v zadnjem zasedanju državnega zbora, ko se je tako živo potegnil za Hrvate ter največ pripomogel, da se bodo moral italijanski zastopnik poreškega okraja umakniti hrvatskemu. Mej tem prišla pa je vojaška godba in treba se je bilo odpraviti k glavni skušnji; zato so se morali zaključiti govor, kojih bi gotovo še mnogo bilo.

Ob osmi uri zvečer pričela se je na čitalniškem, z lampijoni in zastavami nakičenem vrtu in

v spodnjih in zgornjih prostorih veselica s koncertom in plesom.

(Konec prih.)

Domače stvari.

— (Grof Hohenwart) slovenski državni poslanec in predsednik najvišjemu računskemu dvoru nastopil bode dne 5. avgusta daljši dopust. Kakor čujemo, bival bode grof Hohenwart nekaj časa tudi na kranjskih svojih posestvih.

— (Drago vino.) Četrta litra vina za 5 gld. 50 kr. kupil je hrvatski abiturient g. Brodjanin v nedeljo zvečer v čitalnici po dražbi, prirejeni mej abiturienti v korist „Narodnega doma“. To je gotovo redka in posnemanja vredna požrtovalnost. Vivat sequens!

— (Pesni Valentina Vodnika.) Družba sv. Cirila in Metoda izdala je šesti zvezek svoje knjižnice v kateri so natisnjene pesni nesmrtnega našega Vodnika. Gosp. ravnatelj Wiesthaler stekel si je s to po rokopisih Vodnikovih urejeno izdajo veliko zaslugo, zakaj take izdaje nam je bilo že zdavno treba in želimo, da bi si jo omislila vsaka slovenska hiša. Životopisna črtica, ki je knjižici pridana, čita se brav lepo. To pa obžalujemo, da se v knjižici, namenjeni pripristem narodu in mladini, niso izpremenile nekatere oblike in v tem oziru nas ni preveril ni g. ravnatelja predgovor. Priprsti narod in mladina čita Vodnika za zavavo in pouk, brez nobenega ozira na to, je li ohranjena pristna pisava pesnikova ali ne. Zastarele, često neukretné oblike pa gotovo niso sredstvo s katerim se bode dosegel ta smoter.

— (K shodu gasilnih društav avstrijskih), kateri bode zboroval dne 5., 6. in 7. septembra v Toplicah, sklenil je odbor zaveze gasilnih društav kranjske dežele, odposlati svojega načelnika gospoda Fran Doberleta in zaveznačega člena nadučitelja g. Adlešiča iz Šmartina pri Litiji. Gasilno društvo Ljubljansko odpošle gospoda A. C. Ahčina in Stritzelja. Vsi ti gospodje obiskali bodo, predno idejo na shod v Toplice, češko razstavo v Pragi.

— (Himen.) Poročil se je g. Fran Suher, mestni učitelj Ptujski, z gdč. Lavoslavo Weichslerjevo iz Ptuja v Grižah blizu Žalcu.

— (Lepšanje mesta.) Obe tako zvani Kravželnovi hiši v Kravji dolini podrli so po sklepnu mestnega zborna popolnem. Cesta proti Šmartnem je sedaj lepo uravnana, lep je posebno park pred novo mestno vojašnico. Ko se postavi v sredino parka še spomenik padlim vojakom pri Kustoci, bode ta prostor izvestno jeden najlepših v našem stolnem mestu.

— (Iz Št. Petra na Krasu) nam piše naš poročevalc: Vodstvo južne železnice razpisalo je 300 gld. nagrade onemu, kateri zasači zločinca, ki polaga ponavlja pri postaji Bistrici kamne na železniški tir. Ker bode marsikdo hotel zaslužiti lepo nagrado, ker pazijo vsak večer pridni naši orožniki in ker je železniško vodstvo nastavilo osem delavcev, da pred vsakega ponočnega osebnega vlaka dohodom pregledajo in obhodijo vso progo, se je nadjeti, da bodo vendar dobili v roke zločinca in mu ustavili nevarni njegov „metier“.

— (Hrvatska opera.) Madjaronska nestrpno uničila je stalno hrvatsko opero, narodno rodoljubje jo je zopet ponovilo. Izvrstni operni pevec pl. Hreljanovič priredil je operno stagiono in v soboto bila je prva predstava opere „Trovatore“, ki je dobro uspela. Ker bode hrvatska opera trajala ves čas razstave, obiskali jo bodo gotovo mnogi Slovenci, zakaj v nas bodo vendar kaj takega še dolgo čakali.

— (Učiteljski koncert v Radovljici.) Zaradi raznih zaprek odložiti se ima za 15. ali 16. dan t. m. nameravani društveni koncert na nedoločen čas. Vsi p. n. učitelji, ki so nam obljubili svojo pomoč, blagovolijo naj to vzeti na znanje s prošnjo, da nam ostanejo zvesti takrat, kadar se bo koncert vršil.

Odbor učiteljskega društva za radovljški okraj.

— (Sneg v avgustu.) Iz Celovca se poroča, da je na Dobraku in na zapadnem gorovju zapadel sneg precej nizko in pobelil gozde.

— (Krasno podzemsko jamo s kapniki) našli so blizu Reke slučajno, ko so razstreljevali kamenje v kamnolomu pod Trsatom. Po ozkem hodniku, v katerem se nahajajo krasni kapniki, prišli so delavci v velik in visok prostor, do katerega bodo zdaj razširili dohod.

— (Obrtno gibanje meseca julija v Ljubljani.) Proste obrte so zglasili: Jožef Karlini, na Starem trgu št. 12, branjevski obrt; Ferdinand Schmitt, v Špitalskih ulicah št. 1, trgovino z mešanim blagom; Edvard Regnard, v Florjanskih ulicah št. 30, trgovsko agencijo; Frančiška Cerk, v Vegovih ulicah št. 9, prodajo sadja; Ana Kranjc, na Rimski cesti št. 5, prodajo sadja; Gabrijela Dolinar, v Vodmatu št. 18, prodajo kisa; Anton Mozetič, na Dunajski cesti št. 7, malo trgovino z mešanim blagom. — Izvrševanje rokodelskih obrtov bilo je pripuščeno: Ivanu Spreitzer-ju, v Kolodvorskih ulicah št. 22, ključavnarski obrt; Franu Staretu, na Bregu št. 2, sobno slikarstvo; Ignaciju Knezu, v Hradeckijevi vasi št. 1, črevljarski obrt; Jakobu Grumu, v Florjanskih ulicah št. 11, pozlatarski obrt; Jožefu Andloviču, na Rimski cesti št. 17, mizarski obrt. — Koncesionirani obrti so bili podeljeni: Franu Breškvarju, na Opekarski cesti, gostilničarski obrt; Karolu Pogačniku, v Krojaških ulicah št. 1, gostilničarski obrt. — V zakup so dali obrte z dovoljenjem obrtnega oblastva: Ana Weithauer gostilničarski obrt, Henriku Lindtnerju na Rimski cesti št. 20; Jakob Milavec gostilničarski obrt Jakobu Sedeju na Žabjaku št. 3. — Zbrisal se je gostilničarski obrt Terezije Pogačnik na Dunajski cesti št. 7. — Obrte so odpovedali: Marija Zajec, klanje drobnice; Elizabeta Wolf, branjevski obrt.

— (Poskušen samomor.) Preteklo soboto hotel se je 52letni kajžar Jurij L. na Spodnjem Perovem pri Kamniku usmrtil. Z navadnim krušnim nožem ranil se je dvakrat v prsi, potem pa si prizadejal z britvijo druge smrtne rane. Bržkone se mu je zmešalo, ker je rad popival. Težko, da bi okreval.

— (Semenj v Št. Petru na Notranjskem.) Drugi glavni semenj ima biti pri nas letos dne 10. t. m. v ponedeljek, ker je 9. nedelja. Obžalujemo le, da se goveja živina ne bode smela radi nadležne živinske kuge na gobcih in parkljib na semenj priguati.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Skalice-Boskovic 4. avgusta. Slovensko-hrvatski posebni vlak v Prago prenapolnjen in ima 3 ure zamude.

Praga 5. avgusta. Vlak slovensko-hrvatski na postajah navdušeno pozdravljen. V Pragi sijajan vspremem. Nagovori prepovedani.

Praga 5. avgusta. Ob osmilj zvečer srečno in zdravi došli v zlato Prago, officijelni vspremem nedovoljen, čakalcev na tisoč. Navdušeni živoklici. V Pardubicah nam zapeli: „Naprej zastava Slaye!“ V Kocnu s cvetlicami okičeni, Kolin ves v zastavah, tisočerni klici: Živelj Slovenci! V razstavi mnogo novega.

Praga 5. avgusta. Poročilo listov, da so zaprli nekatere osobe o priliki prihoda slovensko-hrvatskega posebnega vlaka, je neresnična.

Peterburg 5. avgusta. Kralj srbski dospel včeraj sem, mesto v zastavah. Car in carica odpotovala sinoči v Finland.

Monakovo 5. avgusta. Bolgarski knez Ferdinand odpotoval na Dunaj.

Dunaj 4. avgusta. V merodajnih krogih se trdi, da za zdaj glede cesarjevega potovanja v Prago ni nič gotovega.

Išl 4. avgusta. Cesarica pride 15. t. m. iz Feldafinga in ostane tu do srede septembra, potem poda se preko Dunaja na otok Krf.

Budimpešta 4. avgusta. Trgovinske pogodbe predložile se bodo mnogo kasneje, nego se je mislilo poslaniskima zbornicama.

Sarajevo 4. avgusta. Bakteriolog Karlinški, zdravnik v Konjici, odšel v Džedah, da preiše bosenske romarje iz Meke vračajoče se. Turška vlada poslala tja Stjepovića.

Razne vesti.

* („Gorski vijenac“) slavno delo črnogorskega vladike Petra Petrovića Njegoša, preložil je švedski pesnik Alfred Jensen na švedski jezik. Jensen je zdaj v Cetinji kot gost kneza črnogorskoga.

* (Nesreča v tovarni.) V tovarni za kemikalije v Gatesheadu na Angleškem podrli so se štirje kondenzatorji in razdrobili 6 delavcev, sedmi pa je postal tudi težko poškodovan mej razvalinami.

* (Povodnji.) Na Bavarskem in na Solnoščem so vsled deževja reka In, Ilz in Salzach zelo narasle in se poroča o povodnjih.

* (Ponesrečeni biciklisti.) V Parizu zgodila se je te dni nesreča, da so zadeli biciklisti, ko so hitro pridržali z neke stranske ulice, v omnibus, ki je vozil po Rue Guichard. Trije biciklisti, ki so prišli pod konje in pod kolesa omnibusa, so težko ranjeni.

* (Grozen konec zabavne vožnje.) V Montpellierju na Francoskem prevrnil se je pri zabavni vožnji po reki čoln, v katerem je bilo 5 osob. Štirje so utonili, namreč dve mlađi zakonski dvojci. Peti udeležnik nesrečne vožnje se je rešil, a je tudi hudo obolen.

* (Morski volkovi na italijanskih obalah.) Letos prikazujejo se posebno pogosto morski volkovi ob italijanski obali. V 17 krajih videli so te neprijetne goste. V Genovi kopala sta se dva delavca pri novem nasipu, ko je namah jeden zakričal in zginol, morje pa se je rudeče pobarvalo za njim. V Mesini potegnil je velik morski volk 15letnega dečka iz sredine tovarišev. Pri Mare Grasso požrli so morski volkovi moža in mulo, katero je kopal v morje! V Mesini razpisali so velika darila za vsacega ujetega morskega volka in je strogo prepovedano kopati se zunaj zaprtih plavalnic.

Zahvala.

Podpisani odbor „Sokola Ljubljanskega“ šteje si v najprijetnejšo dolžnost, izreči tem potom svojo najtoplejšo zahvalo vsem, ki so pripomogli, da se je nedeljski izlet „Sokola“ v Kamnik navzlic skrajno neugodnemu vremenu izvršil tako lepo. Posebno se zahvaljuje: P. n. gg. meščanom in prebivalcem Kamniškim, ki so tako krasno nakitili hiše s zastavami, gospodični Koželjevi za krasni venec gorških cvetov in presrčni pozdrav „Sokolu“, gosp. županu Močniku kot načelniku mesta in odboru za vsprejem, slavnemu pevskemu društvu: „Lira“, vremenu društva ognjegascov in slavnim „Čitalnicam“ ki so „Sokola“ vsprejeli in pozdravili z zastavami na kolodvoru. Naj bodo preverjeni, da bode „Sokol“ ta izlet obdržal v najboljem spominu ter vedno rad zopet poletel v krog tako vrh in zavednih narodnjakov, kakor so prebivalci prijaznega Kamnika.

Na zdar!

V Ljubljani, 5. avgusta 1891.

Za odbor „Sokola Ljubljanskega“:

Dr. Karol Triller
t. č. podstarosta.

Dr. Fran Tekavčič
t. č. tajnik.

— (Prebavno vino) Karla Breymesserja je gotovo najizbornejše sredstvo proti motitvam v prebavljenji ali zapekam, kajti to vino je ukusno in ne škodi nikdar, kar so v mnogobrojnih dopisih potrdili najodličnejši zdravnički. Steklonica srednje velikosti velja 1 gld., velika steklenica pa 2 gld. 50 kr. — Dobiva se pa pri g. Mr. F. Karlu Breymesserju, dvornemu lekarju v Brixenu na Tirolskem.

Anatherinova ustna voda in zobni prašek
ohrani usta, krepča čeljustno meso ter odpravlja slabo
sapo iz ust.

Jedna steklenica ustne vode velja 40 kr.; jedna škatljica
zobnega praška 20 kr.; 12 steklenic 4 gld.; 12 škatelj
samo 2 gld. (81—97)

Lekarna Piccoli, „pri angelju“, v Ljubljani, Dunajska cesta.
Naročila se izvršujejo z obratno pošto proti povzetju zneska.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoja
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Zahvala.

Za obile dokaze srčnega in tolažilnega sočutja pri izgubi
iskreno ljubljenega soproga, gospoda

Dr. Ivana Skedl-a

in za mnogobrojne prekrasne, nepozabljivemu darovane vence,
kakor tudi za tako častečno udeležitev pri sprevodu k posled-
njemu počitku, izrekam tem potom vsem priateljem in znancem
pojognega najiskrenje zahvalo.

Rudolfovo, dne 4. avgusta 1891.

Zofija Skedl
odvetnikova vdova.

(647)

Tujci:

4. avgusta.

Pri Maliči: Pokorny, Žubnek iz Trsta. — Vitez Koch, Atlas, Wilms z Dunaja. — Landmann, Hofschuster, Sanchez dela Cerdá iz Gorice. — Karlof iz Varšave. — Schmerzkopf, Neuman iz Moguncije. — Wachmed iz Kajira. — Princič iz St. Florijana. — Pl. Orel iz Miramare. — Drenig iz Kamnika.

Pri Sloenu: Pl. Rogulić, vitez Tomasin, pl. Zünburg, dr. Vrečar, Scherer, dr. Baar, Ivančič iz Gorice. — Neuwirth z Dunaja. — Dr. Bergman iz Žalc. — Hudovernik iz Kranjske gore. — Domladiš iz Ilirske Bistrike. — Haves iz Velike Kanize. — Počkaj iz Milana. — Mali iz Zagorja. — Vukič iz Karlovca. — Scheiber iz Monakova. — Janda iz Idrije. — Szibet iz Pulja.

Pri avstrijskem cesarju: Brauner, Ehrenleitner, Trenkl iz Trsta. — Boučelj iz Metlike.

Pri bavarskem dvoru: Zagorec iz Zagorja. — Pessel z Dunaja. — Latz iz Trsta.

Pri južnem kolodvoru: Adler z Dunaja. — Staut iz Radeč. — Fuchs, Finek iz Pulja. — Konič iz Trsta. — Remc z Dolenjskega. — Potočnik iz Gorice. — Wodračka iz Sinja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- rkina v mm.
4. avgusta	7. zjutraj	733,7 mm.	13,4° C	brezv.	mehla	0,00 mm.
	2. popol.	733,6 mm.	23,8° C	sl. zah.	jasno	
	9. zvečer	734,4 mm.	18,6° C	sl. zah.	obl.	

Srednja temperatura 18,6°, za 1,2° pod normalom.

Dunajska borza

dné 5. avgusta t. l.

(Izvirno teleografsko poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 92,40	—	gld. 92,35
Srebrna renta	92,45	—	92,25
Zlata renta	111,70	—	111,45
5% marenska renta	102,30	—	102,30
Akcije narodne banke	1024 —	—	1026 —
Kreditne akcije	289 —	—	290,50
London	117,90	—	117,80
Srebro	—	—	—
Napol.	9,39	—	9,39
C. kr. cekini	5,60	—	5,59
Nemške marke	57,95	—	57,95
4% državne sredke iz 1. 1854	250 gld.	135 gld.	50 kr.
Državne sredke iz 1. 1864	100	179	75
Ogerska zlata renta 4%	—	104	25
Ogerska papirna renta 5%	—	101	75
Dunava reg. sredke 5%	100 gld.	120	25
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	115	—	50
Kreditne sredke	100 gld.	187	—
Rudolfove sredke	10	20	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	155	50
Tramway-društvo volj. 170 gld. a. v.	—	225	—

Trgovsk pomočnik

dober prodajalec, zmožen slovenskega in nemškega jezika, želi svoje mesto premeniti.

Več pove upravnštvo „Slovenskega Naroda“.

Največja zalog
šivalnih
strojev
JAN. JAX.
Ljubljana.

Nizke cene. — Ugodno
plačevanje na obroke.
Stari stroji se zame-
njavajo. — Popravki se
izdelajo hitro, dobro in
ceneno. (476)

Iščem za svojo odvetniško pisarno

spretnega pisarja

Nastop službe s 1. septembrom tekočega leta.

(646—1) Dr. Ivan Omulec v Ormoži.

Naznanilo.

Zaradi predelavanja hiše prodaja se star

stavbensi material,

kakor:

strešnik, kamenje, ostrešje, okna, kamenit obod pri vodnjaku i. t. d.

Kdor namerava kaj kupiti, oglaši naj se pri generalnem zastopu banke „Slavije“ v Ljubljani, v Gospodskih ulicah h. št. 12. (644—1)

Najboljše sredstvo

Prebavno vino

(Vinum digestivum Breymesser)

iz knezoškofiske dvorne lekarne v Brixenu

Mr. F. C. Breymesserja

je najboljše in najsigurnejše sredstvo,
da se hitro lečijo vsakovrstne motitve pre-
bavljanja ali zapeka.

Cena velike steklenice z navodilom za porabo
1 gld. Dobiva se v lekarni gosp. J. Svobode
v Ljubljani. (595—5)

za bolni želodec!

JANEZ OGRIS

puškar

v Borovljah (Ferlach) na Koroškem

izdeluje in prodaja vsakovrstne nove puške in revol-
verje ter vse lovski priprave, patrone ter druge
streljivo po najnižjih cenah. — Puške so vse pre-
skušene na ces. kr. izkušavalnički ter zaznamenovane z
znamko tega zavoda. (175—44)

Za izbornost blaga jamči izdelovatelj. Stare puške
popravljajo se ceno. Ceniki posiljajo se brezplačno.

(10)

KAROL TILL

(456)

Špitalske ulice 10. Ljubljana. Špitalske ulice 10.

Knjige s podobami, episi za mladino, basni, abecedniki, igre za otroke in za društa, albumi za pismene znamke, knjige uzor-
nice za znamenjanje, kvačkanje in pletevanje. Uzorci za risanje, slikanje in lepotisje, uzorci za okroglo pisanje. Listi s podobami in albumi s podobami. Spominski albumi in za fotografije. Dnevnički, kartoni za modelovanje. Knjige za slikanje in uzorci za tankopilje.

JOS. SEUNIG

v Ljubljani, Slonove ulice

priporoča veliko svojo

zalogu usnja

lastnega in tujega izdelka, za trgovce, čevljarje, sedlarje itd., kakor tudi vsa čevljarska orodja in druge potrebščine, posebno podplate (Terzenleider), katera se dobodo po najnižji ceni, ker se naročajo v velikih partijah iz tovornih.

Pazite na žide, ki hodijo po deželi, svojo robo nad vso mero hvalijo in po nizki ceni ponujajo, a samo preže, kje bi Vas opeharili. Kdor za gotovo plačilo kupi robo, dobiva je drugod ceneje in bolje.

Kdor se hoče osvedočiti o resničnosti teh trditev, naj se oglaši. Tako cenó, kakor pri meni, ni dobiti tega blaga nikjer drugod.

(634—2)